

ผลการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยที่ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2522-2538 จำนวนทั้งหมด 115 เล่ม การนำเสนอผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
- 4.2 ผลการสังเคราะห์เกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในระยะวิกฤติ
- 4.3 ผลการสังเคราะห์เกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อผู้อ่านวย
- 4.4 ผลการสังเคราะห์เกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อการป้องกัน
- 4.5 ผลการสังเคราะห์เกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ
- 4.6 ผลการเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลโดยใช้การนับคะแนนเสียง

4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของงานวิจัยในด้านต่างๆ ได้แก่ แหล่งผลิต ปีที่พิมพ์ เผยแพร่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา การเลือกสมาชิกในการให้คำปรึกษา โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ ๒ จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำนวนตามปีพิมพ์เผยแพร่ และแหล่งผลิตระหว่างปี พ.ศ. 2522-2538

แหล่งผลิต	จุฬาลงกรณ์		เกษตรศาสตร์		ศรีนครินทรวิโรฒ		นเรศวร		ขอนแก่น		บูรพา		รวมในแต่ละปี	
	จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
ปีพิมพ์เผยแพร่	ร้อยละ		ร้อยละ		ร้อยละ		ร้อยละ		ร้อยละ		ร้อยละ		ร้อยละ	
2522	1	0.87	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.87
2523	1	0.87	2	1.74	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2.61
2524	-	-	-	-	2	1.74	-	-	-	-	-	-	2	1.74
2525	1	0.87	2	1.74	4	3.48	-	-	-	-	-	-	7	6.09
2526	-	-	-	-	4	3.48	-	-	-	-	-	-	4	3.48
2527	-	-	-	-	1	0.87	-	-	-	-	-	-	1	0.87
2528	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2529	-	-	-	-	3	2.61	-	-	-	-	-	-	3	2.61
2530	-	-	-	-	2	1.74	5	4.35	-	-	-	-	7	6.09
2531	2	1.74	-	-	2	1.74	-	-	-	-	-	-	4	3.48
2532	3	2.61	2	1.74	1	0.87	2	1.74	1	0.87	-	-	9	7.83
2533	4	3.48	6	5.21	1	0.87	3	2.61	-	-	1	0.87	15	13.04
2534	4	3.48	2	1.74	1	0.87	2	1.74	-	-	-	-	9	7.83
2535	3	2.61	1	0.87	3	2.61	5	4.35	-	-	2	1.74	14	12.17
2536	2	1.74	2	1.74	3	2.61	5	4.35	-	-	1	0.87	13	11.30
2537	6	5.21	-	-	8	6.96	3	2.61	1	0.87	-	-	18	15.65
2538	-	-	1	0.87	2	1.74	1	0.87	1	0.87	-	-	5	4.35
รวม	27	23.48	18	15.65	37	32.18	26	22.60	3	2.61	4	3.48	115	100

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของจำนวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มของแต่ละสถาบันที่ผลิตงานวิจัยจำแนกตามปีที่พิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2522-2538 โดยมีงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มพิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ. 2537 (ร้อยละ 15.65) รองลงมาคือปี พ.ศ.2533 2535 และ 2536 ตามลำดับ พิมพ์เผยแพร่น้อยที่สุดในปี พ.ศ.2522 และ 2527 ไม่มีการพิมพ์เผยแพร่เลยในปี พ.ศ.2528 และสถาบันที่มีการพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมากที่สุดได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ร้อยละ 32.18) รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามลำดับ เมื่อพิจารณางานวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ในแต่ละสถาบันปรากฏผลดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีการพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2522 โดยมีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ.2537 (ร้อยละ 5.21) รองลงมาได้แก่ปี พ.ศ.2533 และ 2534 ปี พ.ศ.2532 และ 2535 ตามลำดับ พิมพ์เผยแพร่น้อยที่สุดในปี พ.ศ.2522 2523 และ 2525 (ร้อยละ 0.87) และไม่มีการพิมพ์เผยแพร่เลยในปี พ.ศ.2524 2526 2527 2528 2529 2530 และ 2538

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่ามีการพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2523 โดยมีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ.2533 (ร้อยละ 5.21) พิมพ์เผยแพร่น้อยที่สุดในปี พ.ศ.2535 และ 2538 (ร้อยละ 0.87) และไม่มีการพิมพ์เผยแพร่เลยในปี พ.ศ.2524 2526 2527 2528 2529 2530 2531 และ 2537

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่ามีการพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2524 โดยมีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ.2537 (ร้อยละ 6.96) รองลงมาได้แก่ปี พ.ศ. 2525 และ 2526 พิมพ์เผยแพร่น้อยที่สุดในปี พ.ศ.2527 2532 2533 และ 2534 (ร้อยละ 0.87) และไม่มีการพิมพ์เผยแพร่เลยในปี พ.ศ.2528

มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่ามีการพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 โดยมีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ.2530 2535 และ 2536 (ร้อยละ 4.35) พิมพ์เผยแพร่น้อยที่สุดในปี พ.ศ.2538 (ร้อยละ 0.87) และไม่มีการพิมพ์เผยแพร่เลยในปี พ.ศ.2531

มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่ามีการพิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ.2532 2537 และ 2538

มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่ามีการพิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ.2533 2535 และ 2536

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตามรูปแบบการให้คำปรึกษา

รูปแบบการให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
แบบนำทาง	23	20.00
แบบไม่นำทาง	15	13.04
แบบผสมผสาน	58	50.44
ไม่ระบุ	19	16.52
รวม	115	100

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตามรูปแบบการให้คำปรึกษา รูปแบบการให้คำปรึกษาที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมากที่สุดได้แก่ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มรูปแบบผสมผสาน (ร้อยละ 50.44) รองลงมาคือการให้คำปรึกษาแบบนำทาง แบบไม่นำทาง ตามลำดับ และมีงานวิจัยที่ไม่ระบุรูปแบบในการให้คำปรึกษาจำนวน 19 เล่ม (ร้อยละ 16.52)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตาม
ชนิดของการให้คำปรึกษา

ชนิดของการให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การปรึกษาในสถานการณ์วิกฤต	26	22.61
การปรึกษาเพื่อเอื้ออำนวย	45	39.13
การปรึกษาเพื่อการป้องกัน	7	6.09
การปรึกษาเพื่อพัฒนาการ	37	32.17
รวม	115	100

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามชนิดของการให้คำปรึกษา พบว่างานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเพื่อเอื้ออำนวย
มากที่สุด (ร้อยละ 39.13) รองลงมาคือ การให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาการ (ร้อยละ 32.17)
การให้คำปรึกษาในสถานการณ์วิกฤต (ร้อยละ 22.61) และการให้คำปรึกษาเพื่อการป้องกัน
น้อยที่สุด (ร้อยละ 6.09)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการวิจัย

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ในสถานศึกษา	96	83.48
ระดับประถมศึกษา	11	9.57
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	36	31.30
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	23	20.00
ระดับอาชีวศึกษา	4	3.48
ระดับอุดมศึกษา	22	19.13
นอกสถานศึกษา	19	16.52
รวม	115	100

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษาร้อยละ 83.48 โดยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด (ร้อยละ 31.30) รองลงมาคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 20.00) นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 19.13) นักเรียนระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 9.57) ตามลำดับ และเป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับอาชีวศึกษาน้อยที่สุด (ร้อยละ 3.48) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่อยู่นอกสถานศึกษามีร้อยละ 16.52

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตาม
วิธีการเลือกสมาชิกในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มโดยเกณฑ์เกี่ยวกับอายุ

วิธีการเลือก	จำนวน	ร้อยละ
ใกล้เคียงกัน	98	85.22
แตกต่างกัน	11	9.57
ไม่ระบุ	6	5.21
รวม	115	100

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามวิธีการเลือกสมาชิกในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มโดยเกณฑ์อายุ (วัชรีย์ ทรัพย์มี, 2537)
พบว่าวิธีการเลือกสมาชิกในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นสมาชิกที่มีอายุใกล้เคียงกันร้อยละ 85.22
สมาชิกที่มีอายุแตกต่างกันร้อยละ 9.57 ของงานวิจัยทั้งหมด และมีงานวิจัยที่ไม่ระบุวิธีการเลือก
อายุของสมาชิกในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร้อยละ 5.21

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตามขนาดของกลุ่มในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ขนาดของกลุ่ม		จำนวน	ร้อยละ
มีสมาชิก	4 คน	2	1.74
มีสมาชิก	5 คน	1	0.87
มีสมาชิก	6 คน	9	7.82
มีสมาชิก	7 คน	9	7.82
มีสมาชิก	8 คน	62	53.92
มีสมาชิก	9 คน	12	10.44
มีสมาชิก	10 คน	18	15.65
มีสมาชิก	12 คน	2	1.74
รวม		115	100

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำแนกตามขนาดของกลุ่มที่ใช้ในการให้คำปรึกษา พบว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มขนาดใหญ่ที่สุดมีจำนวนสมาชิก 12 คน กลุ่มที่ขนาดเล็กที่สุดมีจำนวนสมาชิก 4 คน และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกจำนวน 8 คน (ร้อยละ 53.92) รองลงมาคือกลุ่มที่มีสมาชิก 10, 9, 6 และ 7 คน ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีสมาชิก 5 คน (ร้อยละ 0.87)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตาม
ช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ช่วงเวลา (นาที)	จำนวน	ร้อยละ
31 - 60	37	32.17
61 - 90	44	38.26
91 - 120	22	19.13
121 - 150	1	0.87
151 - 180	1	0.87
ไม่จำกัดเวลา	10	8.70
รวม	115	100

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามช่วงเวลาในการให้คำปรึกษา พบว่าช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่ใช้ในงานวิจัย
มากที่สุดคือช่วงเวลา 61-90 นาที (ร้อยละ 38.26) รองลงมาคือช่วงเวลา 31-60 และ
91-120 นาที ตามลำดับ ช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่ใช้น้อยที่สุดคือ 121-150 นาที
ช่วงเวลา 151-180 นาที (ร้อยละ 0.87) และมีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มโดยไม่จำกัด
เวลา ร้อยละ 8.70

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตาม
ความถี่ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อสัปดาห์

ความถี่ในการให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้งต่อสัปดาห์	10	8.70
2 ครั้งต่อสัปดาห์	83	72.17
3 ครั้งต่อสัปดาห์	9	7.82
5 ครั้งต่อสัปดาห์	2	1.74
8 ครั้งต่อสัปดาห์	1	0.87
ไม่จำกัดจำนวนความถี่	10	8.70
รวม	115	100

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามความถี่ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อสัปดาห์ พบว่าการให้คำปรึกษามากที่สุด 8 ครั้ง
ต่อสัปดาห์ และความถี่น้อยที่สุด 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ความถี่ของการให้คำปรึกษาที่ใช้มากที่สุดคือ
2 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 72.17) รองลงมาคือความถี่ 1 และ 3 ครั้งต่อสัปดาห์
ตามลำดับ และมีการให้คำปรึกษากลุ่มโดยไม่จำกัดความถี่ร้อยละ 8.70

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำแนกตาม
จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
6 ครั้ง	1	0.87
7 ครั้ง	6	5.21
8 ครั้ง	9	7.82
9 ครั้ง	2	1.74
10 ครั้ง	22	19.13
11 ครั้ง	3	2.61
12 ครั้ง	54	46.96
13 ครั้ง	2	1.74
14 ครั้ง	4	3.48
15 ครั้ง	2	1.74
ไม่จำกัดจำนวนครั้ง	10	8.70
รวม	115	100

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามจำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา พบว่าจำนวนครั้งในการให้คำปรึกษามากที่สุดคือ
15 ครั้ง จำนวนครั้งทีน้อยที่สุดคือ 6 ครั้ง จำนวนครั้งที่ให้คำปรึกษาที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุดคือ
12 ครั้ง (ร้อยละ 46.96) รองลงมาคือ 10 และ 8 ครั้ง ตามลำดับ จำนวนครั้งใน
การให้คำปรึกษาที่ใช้ในการวิจัยน้อยที่สุดคือ 6 ครั้ง (ร้อยละ 0.87) และมีการให้คำปรึกษา
แบบกลุ่มโดยไม่จำกัดจำนวนครั้งร้อยละ 8.70

4.2 ผลการสังเคราะห์เกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในระยะวิกฤติ

ในการนำเสนอผลการสังเคราะห์เกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในระยะวิกฤติ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัย ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

4.2.1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณงานวิจัยเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวล

4.2.2 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในระยะวิกฤติ

สำหรับการนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง จะใช้สัญลักษณ์ทางสถิติต่างๆ ดังนี้คือ

n_i แทนค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยแต่ละเรื่อง

d_i แทนค่าขนาดของผลของงานวิจัยแต่ละเรื่อง

$\bar{d}$ แทนค่าเฉลี่ยของขนาดของผล

S_d^2 แทนค่าความแปรปรวนของขนาดของผล

S_e^2 แทนค่าขนาดของความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม

σ^2 แทนค่าขนาดของความแปรปรวนที่แท้จริงของขนาดของผล

4.2.1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณงานวิจัยเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวล

จากการตรวจสอบงานวิจัยทั้งหมด 115 เรื่อง ปรากฏว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวล 17 เรื่อง สามารถจำแนกตามลักษณะการดำเนินการวิจัยได้ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวลโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
รูปแบบการให้คำปรึกษา	
แบบนำทาง	-
แบบไม่นำทาง	3
แบบผสมผสาน	12
ไม่ระบุ	2
ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	
ศึกษาในระดับประถมศึกษา	-
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	4
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	2
ศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	-
ศึกษาในระดับอุดมศึกษา	9
อยู่นอกสถานศึกษา	2
อายุของสมาชิก	
ใกล้เคียงกัน	14
แตกต่างกัน	2
ไม่ระบุ	1

ตารางที่ 11 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวลโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ขนาดของกลุ่ม	
4 คน	-
5 คน	-
6 คน	-
7 คน	2
8 คน	9
9 คน	4
10 คน	1
11 คน	-
12 คน	1
ระยะเวลาในการให้คำปรึกษา	
31-60 นาที	3
61-90 นาที	5
91-120 นาที	7
121-150 นาที	-
151-180 นาที	-
ไม่จำกัดเวลา	2

ตารางที่ 11 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวลโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ความถี่ในการปรึกษา	
1 ครั้งต่อสัปดาห์	2
2 ครั้งต่อสัปดาห์	10
3 ครั้งต่อสัปดาห์	2
5 ครั้งต่อสัปดาห์	-
8 ครั้งต่อสัปดาห์	-
ไม่จำกัดความถี่	3
จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา	
6 ครั้ง	-
7 ครั้ง	2
8 ครั้ง	-
9 ครั้ง	-
10 ครั้ง	-
11 ครั้ง	-
12 ครั้ง	12
13 ครั้ง	-
14 ครั้ง	-
15 ครั้ง	-
ไม่จำกัดจำนวนครั้ง	3

ตารางที่ 11 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวลโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวล	
ลดลงกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .01	6
ลดลงกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .05	11
เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	
ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .01	4
ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .05	9
แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	4

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถลดความวิตกกังวลของผู้รับคำปรึกษาได้มากกว่าก่อนการทดลอง และลดได้มากกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่ม ทั้งการให้คำปรึกษาในรูปแบบไม่นำทางและแบบผสมผสาน ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อุดมศึกษาและนอกสถานศึกษา ได้ผลทั้งในกลุ่มตัวอย่างที่อายุใกล้เคียงและแตกต่างกัน สามารถดำเนินการได้ผลในกลุ่มที่มีขนาด 7, 8, 9, 10 และ 12 คน ระยะเวลาในการให้คำปรึกษาแต่ละครั้ง 31-60, 61-90 และ 91-120 นาที ความถี่ 1, 2 และ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ดำเนินการได้ผลโดยการให้คำปรึกษาทั้งสิ้น 7 ครั้ง 12 ครั้ง

จากงานวิจัยการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเกี่ยวกับการลดความวิตกกังวลทั้ง 17 เรื่อง สามารถสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์ถ้อยคำ ได้ค่าเฉลี่ยขนาดของผลและค่าความแปรปรวนของขนาดของผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของขนาดของผล งานวิจัยเกี่ยวกับการลด
ความวิตกกังวล

ลำดับที่	n_i	d_i
1	7	-1.38
2	7	0.06
3	8	-1.96
4	8	-0.72
5	8	-1.81
6	8	-1.30
7	8	-1.93
8	8	-2.62
9	8	-1.17
10	8	-1.91
11	8	0.29
12	9	-2.04
13	9	-1.09
14	9	-1.72
15	9	-1.60
16	10	-4.98
17	12	-1.64
$\bar{d}$		-1.68
s_d^2		1.29
s_e^2		0.23
$\sigma_{\bar{d}}^2$		1.06

จากตารางที่ 12 พบว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถลดความวิตกกังวลของสมาชิกที่รับคำปรึกษากลุ่มทดลองได้มากกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดของผลเท่ากับ -1.68 ความแปรปรวนของขนาดของผลเท่ากับ 1.29 ขนาดของความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มเท่ากับ 0.23 และขนาดของความแปรปรวนที่แท้จริงเท่ากับ 1.06

4.2.2 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยการให้คำปรึกษาในระยะวิกฤติ

ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในระยะวิกฤติ มีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัยดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในระยะวิกฤติ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ทำการ ศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
1	ความกังวล	1	พบว่านักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความอ่อนล้าทางอารมณ์ ความด้อยสัมพันธ์ทางต่อบุคคลต่ำกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาและมีความรู้สึกประสพผลสำเร็จในการปฏิบัติงานสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2	สุขภาพจิตของผู้ติดยาเสพติด	1	พบว่าเยาวชนผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีปัญหาสุขภาพจิตน้อยกว่าเยาวชนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในระยะ
วิกฤติ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย
(ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ทำการ ศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
3	ความเครียดในขณะปฏิบัติงาน ของนักศึกษาพยาบาล	1	พบว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบ กลุ่มมีคะแนนความเครียดในด้านความรู้สึกต่ำกว่าก่อน ได้รับการปรึกษาและต่ำกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการ ให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีความเครียดในด้านทำทาส่งสูงกว่าก่อนได้รับการ ให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่มีความแตกต่างกับนักศึกษาที่ไม่ได้รับการให้คำ ปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4	ความเครียด	2	พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมี ความเครียดลดลงและลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05
5	อารมณ์เศร้า	2	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีอารมณ์เศร้าลดลงและลดลงมากกว่านักเรียนที่ได้ รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอารมณ์เศร้าลดลงมากกว่าการได้รับคำปรึกษา เป็นรายบุคคลที่ระดับ .05
6	ความวิตกกังวล	4	พบว่าสมาชิกผู้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความ วิตกกังวลลดลงต่ำกว่าก่อนการให้คำปรึกษาอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 .043 และ .05

จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยสมาชิกผู้รับคำปรึกษาในปัญหาที่อยู่ในระยะวิกฤติได้ โดยสามารถลดปัญหาต่างๆ ของผู้รับคำปรึกษาลงมากกว่าก่อนการทดลอง และสามารถลดปัญหาในระยะวิกฤติเกี่ยวกับความท้อถอย สุขภาพจิตของผู้ติดสารละลาย ความเครียด ความเครียดด้านคุณภาพของปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาล และอารมณ์เศร้า ได้มากกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเลือกอำนาจ

การนำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเลือกอำนาจ ผู้วิจัยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

- 4.3.1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัว
- 4.3.2 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัว
- 4.3.3 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์
- 4.3.4 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง
- 4.3.5 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อการเลือกอำนาจ

4.3.1 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัว

จากการตรวจสอบงานวิจัยทั้งหมด 115 เรื่อง ปรากฏว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัว 10 เรื่อง สามารถจำแนกตามลักษณะการดำเนินการวิจัยได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
รูปแบบการให้คำปรึกษา	
แบบนำทาง	-
แบบไม่นำทาง	6
แบบผสมผสาน	3
ไม่ระบุ	1
ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	
ศึกษาในระดับประถมศึกษา	2
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	1
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	2
ศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	-
ศึกษาในระดับอุดมศึกษา	3
อยู่นอกสถานศึกษา	2
อายุของสมาชิก	
ใกล้เคียงกัน	10
แตกต่างกัน	-
ไม่ระบุ	-

ตารางที่ 14 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ขนาดของกลุ่ม	
4 คน	-
5 คน	-
6 คน	-
7 คน	1
8 คน	5
9 คน	1
10 คน	3
11 คน	-
12 คน	-
ระยะเวลาในการให้คำปรึกษา	
31-60 นาที	4
61-90 นาที	4
91-120 นาที	2
121-150 นาที	-
151-180 นาที	-
ไม่จำกัดเวลา	-

ตารางที่ 14 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ความรู้ในการปรึกษา	
1 ครั้งต่อสัปดาห์	1
2 ครั้งต่อสัปดาห์	8
3 ครั้งต่อสัปดาห์	1
5 ครั้งต่อสัปดาห์	-
8 ครั้งต่อสัปดาห์	-
ไม่จำกัดความรู้	-
จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา	
6 ครั้ง	-
7 ครั้ง	1
8 ครั้ง	1
9 ครั้ง	1
10 ครั้ง	1
11 ครั้ง	-
12 ครั้ง	5
13 ครั้ง	1
14 ครั้ง	-
15 ครั้ง	-
ไม่จำกัดจำนวนครั้ง	-

ตารางที่ 14 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัว	
เพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .01	4
เพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .05	6
เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	
เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .01	3
เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .05	5
แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	2

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยพัฒนาการปรับตัวของผู้รับคำปรึกษาได้มากกว่าก่อนการทดลอง และมากกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ทั้งการให้คำปรึกษาในรูปแบบไม่นำทางและแบบผสมผสาน ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษาและนอกสถานศึกษา ได้ผลในกลุ่มตัวอย่างที่อายุใกล้เคียงกัน สามารถดำเนินการได้ผลในกลุ่มที่มีขนาด 7, 8, 9 และ 10 คน ระยะเวลาในการให้คำปรึกษา 31-60, 61-90 และ 91-120 นาที ความถี่ 1, 2 และ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และสามารถดำเนินการได้ผลโดยการให้คำปรึกษาทั้งสิ้น 7, 8, 9, 10, 12 และ 13 ครั้ง

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทั้ง 10 เรื่อง สามารถสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์อภิमान ได้ค่าเฉลี่ยขนาดของผลและค่าความแปรปรวนของขนาดของผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของขนาดของผล งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา
การปรับตัว

ลำดับที่	n_i	d_i
1	7	1.71
2	8	2.43
3	8	0.75
4	8	2.17
5	8	0.90
6	8	2.17
7	9	1.58
8	10	2.23
9	10	0.78
10	10	1.77
$\bar{d}$		1.64
S_d^2		0.36
S_e^2		0.21
σ_e^2		0.15

จากตารางที่ 15 พบว่าการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยแก้ปัญหาการปรับตัวของ
สมาชิกที่รับค่าปรึกษากลุ่มทดลองได้มากกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดของผลเท่ากับ
1.64 ความแปรปรวนของขนาดของผลเท่ากับ 0.36 ขนาดของความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม
เท่ากับ 0.21 และขนาดของความแปรปรวนที่แท้จริงเท่ากับ 0.15

4.3.2 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณงานวิจัยเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัว

จากการตรวจสอบงานวิจัยทั้งหมด 115 เรื่อง ปรากฏว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัว 9 เรื่อง สามารถจำแนกตามลักษณะการดำเนินการวิจัยได้ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำแนกตามตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
รูปแบบการให้คำปรึกษา	
แบบนําทาง	-
แบบไม่นําทาง	3
แบบผสมผสาน	5
ไม่วะบุ	1
ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	
ศึกษาในระดับประถมศึกษา	-
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	5
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	2
ศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	-
ศึกษาในระดับอุดมศึกษา	2
อยู่นอกสถานศึกษา	-

ตารางที่ 16 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
อายุของสมาชิก	
ใกล้เคียงกัน	9
แตกต่างกัน	-
ไม่ระบุ	-
ขนาดของกลุ่ม	
4 คน	-
5 คน	-
6 คน	-
7 คน	-
8 คน	8
9 คน	-
10 คน	1
11 คน	-
12 คน	-
ระยะเวลาในการให้คำปรึกษา	
31-60 นาที	4
61-90 นาที	4
91-120 นาที	1
121-150 นาที	-
151-180 นาที	-
ไม่จำกัดเวลา	-

ตารางที่ 16 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ความรู้ในการปรึกษา	
1 ครั้งต่อสัปดาห์	-
2 ครั้งต่อสัปดาห์	9
3 ครั้งต่อสัปดาห์	-
5 ครั้งต่อสัปดาห์	-
8 ครั้งต่อสัปดาห์	-
ไม่จำกัดความรู้	-
จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา	
6 ครั้ง	-
7 ครั้ง	-
8 ครั้ง	-
9 ครั้ง	1
10 ครั้ง	6
11 ครั้ง	-
12 ครั้ง	2
13 ครั้ง	-
14 ครั้ง	-
15 ครั้ง	-
ไม่จำกัดจำนวนครั้ง	-

ตารางที่ 16 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัว	
ลดลงกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .01	1
ลดลงกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .05	8
เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	
ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .01	-
ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .05	4
แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	5

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยลดปัญหาการปรับตัวของผู้รับคำปรึกษาได้มากกว่าก่อนการทดลอง ทั้งการให้คำปรึกษาในรูปแบบไม่นำทางและแบบผสมผสาน ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมัธยมศึกษา อุดมศึกษา ในกลุ่มตัวอย่างที่อายุใกล้เคียงกัน สามารถดำเนินการได้ผลในกลุ่มที่มีขนาด 8 และ 10 คน ในระยะเวลา 31-60, 61-90 และ 91-120 นาที ความถี่ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ และดำเนินการได้ผลโดยการให้คำปรึกษาทั้งสิ้น 9, 10 และ 12 ครั้ง

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัวโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทั้ง 9 เรื่อง สามารถสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์ห่อภิวน ได้ค่าเฉลี่ยขนาดของผลและค่าความแปรปรวนของขนาดของผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของขนาดของผลงานวิจัยเกี่ยวกับการลดปัญหาการปรับตัว

ลำดับที่	n_i	d_i
1	8	-0.96
2	8	-0.31
3	8	-0.66
4	8	-2.84
5	8	-0.87
6	8	-0.21
7	8	-0.06
8	8	0.47
9	10	-0.92
$\bar{d}$		-0.71
S_d^2		0.75
S_e^2		0.09
σ_s^2		0.66

จากตารางที่ 17 พบว่าการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มสามารถลดปัญหาการปรับตัวของสมาชิกที่รับค่าปรึกษากลุ่มทดลองได้มากกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดของผลเท่ากับ -0.71 ความแปรปรวนของขนาดของผลเท่ากับ 0.75 ขนาดของความคลาดเคลื่อนของการสุ่มเท่ากับ 0.09 และขนาดของความแปรปรวนที่แท้จริงเท่ากับ 0.66

4.3.3 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณงานวิจัยเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์

จากการตรวจสอบงานวิจัยทั้งหมด 115 เรื่อง ปรากฏว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ 9 เรื่อง สามารถจำแนกตามลักษณะการดำเนินการวิจัยได้ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
รูปแบบการให้คำปรึกษา	
แบบนันทาง	-
แบบไม่นันทาง	2
แบบผสมผสาน	3
ไม่ระบุ	4
ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	
ศึกษาในระดับประถมศึกษา	1
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	1
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	3
ศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	1
ศึกษาในระดับอุดมศึกษา	1
อยู่นอกสถานศึกษา	2
อายุของสมาชิก	
ใกล้เคียงกัน	7
แตกต่างกัน	1
ไม่ระบุ	1

ตารางที่ 18 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำแนกตาม
ลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ขนาดของกลุ่ม	
4 คน	-
5 คน	1
6 คน	1
7 คน	-
8 คน	6
9 คน	-
10 คน	1
11 คน	-
12 คน	-
ระยะเวลาในการให้คำปรึกษา	
31-60 นาที	1
61-90 นาที	6
91-120 นาที	1
121-150 นาที	-
151-180 นาที	-
ไม่จำกัดเวลา	1

ตารางที่ 18 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับอัตโนมัติโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำแนกตาม
ลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
--------------------	------------------------

ความถี่ในการปรึกษา

1 ครั้งต่อสัปดาห์	1
2 ครั้งต่อสัปดาห์	6
3 ครั้งต่อสัปดาห์	1
5 ครั้งต่อสัปดาห์	-
8 ครั้งต่อสัปดาห์	-
ไม่จำกัดความถี่	1

จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา

6 ครั้ง	1
7 ครั้ง	-
8 ครั้ง	-
9 ครั้ง	-
10 ครั้ง	2
11 ครั้ง	-
12 ครั้ง	5
13 ครั้ง	-
14 ครั้ง	-
15 ครั้ง	-
ไม่จำกัดจำนวนครั้ง	1

ตารางที่ 18 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์	
เพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .01	2
เพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .05	6
ก่อนและหลังแตกต่างอย่างไม่มีนัย	1
เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	
เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .01	2
เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .05	6
แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	1

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยเพิ่มอัตมโนทัศน์ของผู้รับคำปรึกษาได้มากกว่าก่อนการทดลอง และเพิ่มมากกว่ากลุ่มควบคุมทั้งในการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางและผสมผสาน ในกลุ่มตัวอย่างทุกระดับ กลุ่มตัวอย่างที่อายุใกล้เคียงกันและแตกต่างกัน สามารถดำเนินการได้ผลในกลุ่มที่มีขนาด 5, 6, 8 และ 10 คน ในระยะเวลา 31-60, 61-90 และ 91-120 นาที ความถี่ในการให้คำปรึกษา 1, 2 และ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และสามารถดำเนินการได้ผลโดยการให้คำปรึกษาทั้งสิ้น 6, 10 และ 12 ครั้ง

จากงานวิจัยเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทั้ง 3 เรื่อง สามารถสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์ถ้อยคำ ได้ค่าเฉลี่ยขนาดของผลและค่าความแปรปรวนของขนาดของผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของขนาดของผลงานวิจัยเกี่ยวกับอัตรากำไร

ลำดับที่	n_i	d_i
1	5	0.17
2	6	1.80
3	8	0.97
4	8	2.28
5	8	9.82
6	8	1.46
7	8	1.38
8	8	1.53
9	10	0.00
$\bar{d}$		2.19
S_d^2		8.12
S_e^2		0.38
σ^2		7.74

จากตารางที่ 19 พบว่าการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มเพิ่มอัตรากำไรของสมาชิกที่รับค่าปรึกษากลุ่มทดลองได้มากกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดของผลเท่ากับ 2.19 ความแปรปรวนของขนาดของผลเท่ากับ 8.12 ขนาดของความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มเท่ากับ 0.38 และขนาดของความแปรปรวนที่แท้จริงเท่ากับ 7.74

4.3.4 ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง

จากการตรวจสอบงานวิจัยทั้งหมด 115 เรื่อง ปรากฏว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง 5 เรื่อง สามารถจำแนกตามลักษณะการดำเนินการวิจัยได้ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
รูปแบบการให้คำปรึกษา	
แบบนำทาง	1
แบบไม่นำทาง	-
แบบผสมผสาน	3
ไม่ระบุ	1
ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	
ศึกษาในระดับประถมศึกษา	1
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	1
ศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	-
ศึกษาในระดับอุดมศึกษา	-
อยู่นอกสถานศึกษา	1
อายุของสมาชิก	
ใกล้เคียงกัน	5
แตกต่างกัน	-
ไม่ระบุ	-

ตารางที่ 20 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ขนาดของกลุ่ม	
4 คน	-
5 คน	-
6 คน	1
7 คน	-
8 คน	2
9 คน	-
10 คน	2
11 คน	-
12 คน	-
ระยะเวลาในการให้คำปรึกษา	
31-60 นาที	2
61-90 นาที	2
91-120 นาที	-
121-150 นาที	-
151-180 นาที	-
ไม่จำกัดเวลา	1

ตารางที่ 20 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองโดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ความถี่ในการปรึกษา	
1 ครั้งต่อสัปดาห์	-
2 ครั้งต่อสัปดาห์	4
3 ครั้งต่อสัปดาห์	-
5 ครั้งต่อสัปดาห์	-
8 ครั้งต่อสัปดาห์	-
ไม่จำกัดความถี่	1
จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา	
6 ครั้ง	-
7 ครั้ง	-
8 ครั้ง	-
9 ครั้ง	-
10 ครั้ง	2
11 ครั้ง	-
12 ครั้ง	1
13 ครั้ง	-
14 ครั้ง	1
15 ครั้ง	-
ไม่จำกัดจำนวนครั้ง	1

ตารางที่ 20 จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองโดยให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง	
เพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .01	4
เพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลองที่ระดับ .05	1
ก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย	-
เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม	
เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .01	4
เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับ .05	1
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	-

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองของผู้รับคำปรึกษาได้มากกว่าก่อนการทดลอง และมากกว่ากลุ่มควบคุมทั้งการให้คำปรึกษาในรูปแบบนำทางและผสมผสาน ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและนอกสถานศึกษา ในกลุ่มตัวอย่างที่อายุใกล้เคียงกัน สามารถดำเนินการได้ผลในกลุ่มที่มีขนาด 6, 8 และ 10 คน ในระยะเวลา 31-60 และ 61-90 นาที ความถี่ในการให้คำปรึกษา 2 ครั้งต่อสัปดาห์ และสามารถดำเนินการได้ผลโดยการให้คำปรึกษาทั้งสิ้น 10, 12 และ 14 ครั้ง

จากงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองโดยให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทั้ง 5 เรื่อง สามารถสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์ถ้อยคำ ได้ค่าเฉลี่ยขนาดของผลและค่าความแปรปรวนของขนาดของผลดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของขนาดของผลงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่น
ในตนเอง

ลำดับที่	n_i	d_i
1	10	2.04
2	8	1.98
3	10	1.16
4	8	1.67
5	6	1.48
$\bar{d}$		1.67
S_d^2		0.12
S_e^2		0.23
σ_o^2		-0.11

จากตารางที่ 21 พบว่าการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มสามารถเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง
ให้แก่สมาชิกที่รับค่าปรึกษากลุ่มทดลองได้มากกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยของขนาดของผล
เท่ากับ 1.67 ความแปรปรวนของขนาดของผลเท่ากับ 0.12 ขนาดของความคลาดเคลื่อน
จากการสุ่มเท่ากับ 0.23 และขนาดของความแปรปรวนที่แท้จริงเท่ากับ -0.11

4.3.5 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ งานวิจัยการให้ค่าปรึกษาเพื่อเอื้ออำนวย

ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้ค่าปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเอื้ออำนวย
มีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัยดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อ
เอื้ออำนวย จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ทำการ การศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
1	การยอมรับตนเอง	3	พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีคะแนนการยอมรับตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 และคะแนน การยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05
2	การเห็นคุณค่าในตนเอง	3	พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นและสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05
3	การสื่อสารและสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล	5	พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีคะแนนการสื่อสารระหว่างบุคคลและสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคลสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับคำปรึกษาอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05 และสูง กว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 22 สรุปได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยให้สมาชิกเกี่ยวกับการ
การยอมรับตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง การสื่อสารระหว่างบุคคลและสัมพันธภาพระหว่าง
บุคคล ได้มีคะแนนสูงวก่อนได้รับคำปรึกษาและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อการป้องกัน

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อการป้องกัน มีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัยดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อการป้องกัน จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ทำการ ศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
1	ความพร้อมทางอาชีพ	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความพร้อมทางอาชีพมากขึ้นและมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2	การตระหนักรู้ในอาชีพ	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการตระหนักรู้ในอาชีพเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองและมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3	การตัดสินใจเลือกอาชีพ	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกอาชีพดีขึ้นและดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 23 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อ
การป้องกัน จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย
(ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
4	ทัศนคติต่อการประกอบ อาชีพอิสระทางพลศึกษา	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมี คะแนนไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมข้อสนเทศ ทางอาชีพ
5	บุคลิกภาพทางอาชีพ	3	พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกลุ่มการให้คำปรึกษามี คะแนนบุคลิกภาพทางอาชีพสูงขึ้นและสูงกว่ากลุ่ม ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

จากตารางที่ 23 สรุปได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยผู้รับคำปรึกษาในเรื่อง
เกี่ยวกับความพร้อมทางอาชีพ การตระหนักรู้ในอาชีพ การตัดสินใจเลือกอาชีพ ทัศนคติต่อ
การประกอบอาชีพอิสระทางพลศึกษา และบุคลิกภาพทางอาชีพ โดยมีคะแนนหลังการให้คำปรึกษา
สูงกว่าก่อนให้คำปรึกษา และมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ มีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัยดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณภาพงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ทำการ ศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
1	การพึ่งตนเอง	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการพึ่งตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีความแตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการกิจกรรมกลุ่มอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2	การดูแลตนเองในผู้ป่วย มะเร็ง	1	พบว่าผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการดูแลตนเองมากกว่าผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3	ความรับผิดชอบ	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนความรับผิดชอบสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการให้คำปรึกษาและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4	ความรับผิดชอบด้าน การเรียน	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนความรับผิดชอบด้านการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนปกติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย (ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
5	ทัศนคติต่อการพยาบาลผู้ป่วย โรคเอดส์	1	พบว่านักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบ กลุ่มมีทัศนคติต่อการพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์สูงขึ้น และสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05
6	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมี ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทลดลงกว่านักเรียนที่ ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7	พฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียน	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมี พฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียนลดลงและลดลงมากกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01
8	พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมี พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนลดลงกว่าก่อนให้คำปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
9	พฤติกรรมไม่เหมาะสม กับเพศชาย	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมี พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศชายลดลงและลดลง มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 24 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย (ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
10	ความโกรธ	1	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความโกรธต่ำกว่าก่อนการทดลองแต่ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
11	บุคลิกภาพด้านคุณธรรม พรหมวิหารสี่	1	พบว่านักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีบุคลิกภาพด้านคุณธรรมพรหมวิหารสี่มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
12	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2	พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .043 และ .012
13	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
14	พฤติกรรมการเรียน	2	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนดีขึ้นและดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย (ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ การศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
15	พฤติกรรมหนีเรียน	2	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีพฤติกรรมการหนีเรียนลดลงและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
16	พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก	2	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกลดลงกว่าก่อนได้รับการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01
17	พฤติกรรมการสูบบุหรี่	2	พบว่านักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถงดและลดการสูบบุหรี่ได้มากกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับเอกสารข้อสนเทศเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ลดลงมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อ
พัฒนาการ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษา จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย
(ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
18	ความเจริญส่วนบุคคล	2	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความเจริญส่วนบุคคลสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษามีความเจริญส่วนบุคคลสูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ไม่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
19	พฤติกรรมก้าวร้าว	3	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงและแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
20	ความมีวินัยในตนเอง	4	พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลพบว่ามีคะแนนความมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการ จำแนกตามตัวแปรที่ทำการศึกษ จำนวนงานวิจัยและสรุปผลการวิจัย (ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	จำนวน งานวิจัย	สรุปผลการวิจัย
21	นิสัยและทัศนคติทาง การเรียน	6	พบว่าหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มนักเรียนมีนิสัย และทัศนคติทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และ .01 และเมื่อเปรียบเทียบ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนในกลุ่ม ทดลองมีคะแนนนิสัยและทัศนคติทางการเรียนสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 แต่เมื่อเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบ กลุ่มกับการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล พบว่า มีคะแนนไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 24 สรุปได้ว่าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถช่วยผู้รับคำปรึกษาในปัญหา
เกี่ยวกับทัศนคติในการพยายามผู้ป่วยโรคเอดส์ ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท พฤติกรรมการเรียน
พฤติกรรมก่อนขึ้นเรียน พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน พฤติกรรมการหนีเรียน พฤติกรรมไม่กล้า
แสดงออก พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเพศชาย พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมการสูบบุหรี่ นิสัย
และทัศนคติด้านการเรียน บุคลิกภาพคุณธรรมพรหมวิหารสี่ ความโกรธ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเจริญส่วนบุคคล ความมีวินัยในตนเอง โดยมีคะแนนดีกว่าก่อน
การให้คำปรึกษาและดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.6 ผลการเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลโดยใช้การนับคะแนนเสียง

จากการตรวจสอบงานวิจัยทั้งหมด 115 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลจำนวน 11 เรื่อง สามารถจำแนกตามลักษณะการดำเนินการวิจัยได้ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 จำนวนงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
รูปแบบการให้คำปรึกษา	
แบบนำทาง	1
แบบไม่นำทาง	6
แบบผสมผสาน	2
ไม่ระบุ	2
ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	
ศึกษาในระดับประถมศึกษา	-
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	4
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	5
ศึกษาในระดับอาชีวศึกษา	-
ศึกษาในระดับอุดมศึกษา	2
อยู่นอกสถานศึกษา	-
อายุของสมาชิก	
ใกล้เคียงกัน	11
แตกต่างกัน	-
ไม่ระบุ	-

ตารางที่ 25 จำนวนงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ขนาดของกลุ่ม	
4 คน	2
5 คน	1
6 คน	-
7 คน	2
8 คน	6
9 คน	-
10 คน	-
11 คน	-
12 คน	-
ระยะเวลาในการให้คำปรึกษา	
31-60 นาที	3
61-90 นาที	8
91-120 นาที	-
121-150 นาที	-
151-180 นาที	-
ไม่จำกัดเวลา	-

ตารางที่ 25 จำนวนงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล
จำแนกตามลักษณะทั่วไปในการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ลักษณะที่วิเคราะห์	จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)
ความถี่ในการปรึกษา	
1 ครั้งต่อสัปดาห์	4
2 ครั้งต่อสัปดาห์	7
3 ครั้งต่อสัปดาห์	-
5 ครั้งต่อสัปดาห์	-
8 ครั้งต่อสัปดาห์	-
ไม่จำกัดความถี่	-
จำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา	
6 ครั้ง	-
7 ครั้ง	5
8 ครั้ง	-
9 ครั้ง	-
10 ครั้ง	5
11 ครั้ง	-
12 ครั้ง	1
13 ครั้ง	-
14 ครั้ง	-
15 ครั้ง	-
ไม่จำกัดจำนวนครั้ง	-

จากตารางที่ 25 ในการศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล ได้ดำเนินการให้คำปรึกษาทั้งในรูปแบบไม่นำทาง นำทาง และผสมผสาน ในกลุ่มตัวอย่างซึ่งศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีอายุใกล้เคียงกัน ขนาดของกลุ่มมีขนาด 4, 5, 7, และ 8 คน ระยะเวลาในการดำเนินการให้คำปรึกษาแต่ละครั้ง 31-60 และ 61-90 นาที ความถี่ในการให้คำปรึกษา 1 และ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยดำเนินการให้คำปรึกษาทั้งสิ้น 7, 10 และ 12 ครั้ง

จากงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลทั้ง 11 เรื่อง สามารถสังเคราะห์งานวิจัยแบบนับคะแนนเสียงเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลได้ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ตัวแปร ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลอง และสรุปผลการวิจัยของงานวิจัย
ที่ศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการให้คำปรึกษารายบุคคล

ลำดับ ที่	ตัวแปรที่ศึกษา	คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง		สรุปผลการวิจัย			ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ
		แบบกลุ่ม	แบบรายบุคคล	+	0	-	
1	การปรับตัว	91.38	99.75	/			.05
2	การปรับตัว	77.75	59.37	/			.01
3	ความเชื่อมั่นในตนเอง	70.50	60.25	/			.01
4	ความวิตกกังวล	60.29	74.00	/			.01
5	ทัศนคติต่อการเรียน	114.13	147.50	/			.01
6	ความภูมิใจในตนเอง	132.38	128.00	/			.05
7	ความมีวินัยในตนเอง	50.75	47.63	/			.01
8	ความวิตกกังวล	102.00	101.29	/			.05
9	อารมณ์เศร้า	46.75	52.50	/			.05
10	พฤติกรรมการสูบบุหรี่	1.05	1.57	/			.01
11	อัตมโนทัศน์	65.60	64.20	/			.01

+ หมายถึงคะแนนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

0 หมายถึงการให้คำปรึกษาทั้งสองแบบไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- หมายถึงคะแนนการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการให้คำปรึกษา
เป็นรายบุคคล พบว่าม้งงานวิจัย 1 เรื่องที่มีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองการให้คำปรึกษา
แบบกลุ่มสูงกว่าการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ 10 เรื่องไม่มี
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ